

ANTEPROXECTO DE LEI DE PROTECCIÓN E BENESTAR DOS ANIMAIS DE COMPAÑÍA EN GALICIA

ÍNDICE

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións Xerais

Capítulo I

Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1.- Obxecto e ámbito de aplicación.

Artigo 2.- Exclusiones.

Artigo 3.- Fins.

Artigo 4.-Definicións

Capítulo II

Organización e competencias

Artigo 5.- Principio xeral.

Artigo 6.- Competencias das administracións en materia de protección animal.

TÍTULO I

Disposicións relativas aos animais de compañía

Capítulo I

Disposicións xerais

Artigo 7.- Obrigas dos propietarios/as e posuidores/as de animais de compañía.

Artigo 8.- Responsabilidade por danos.

Artigo 9.- Prohibicións xenéricas.

Artigo 10.- Clasificación e rexistro dos Núcleos Zoolóxicos.

Artigo 11.- Transporte de animais de compañía

Artigo 12.- Identificación dos animais de compañía

Artigo 13.- Cría e venda de animais de compañía

Artigo 14.- Espectáculos, concursos e exposicións con animais.

Artigo 15.- Eutanasia

Capítulo II

Animais potencialmente perigosos

Artigo 16.- Animais potencialmente perigosos

Artigo 17.- Licenza municipal e obriga de inscrición no Rexistro municipal de animais potencialmente perigosos.

Artigo 18.- Responsabilidade e obrigas dos/as propietarios/as ou posuidores/as de animais potencialmente perigosos.

Artigo 19.- Esterilización de animais potencialmente perigosos

Artigo 20.-Instalacións

TÍTULO II

Animais domésticos

Artigo 21.- *Obrigas específicas dos/as posuidores/as e propietarios/as de animais domésticos*

Artigo 22.- Recollida e acollemento dos animais domésticos abandonados

Artigo 23.- Abandono de animais domésticos

Artigo 24.- Adopción dos animais domésticos abandonados.

Artigo 25.- Acollemento temporal de animais domésticos.

Artigo 26.- Colonias felinas.

TÍTULO III

Animais silvestres mantidos en cativeiro

Artigo 27.- Normas xerais.

Artigo 28.- Aves de presa en cativeiro.

TÍTULO IV

Asociacións de protección e defensa dos animais.

Artigo 29.- Normas xerais.

Artigo 30.- Entidades colaboradoras.

TÍTULO V

Órganos consultivos

Artigo 31.- Comité Consultivo para a Protección Animal

TÍTULO VI

Divulgación, educación e formación en materia de protección animal

Artigo 32.- Divulgación, educación e formación.

Artigo 33.- Asesoramento á Administración local

TÍTULO VII

Inspección, control e vixilancia

Artigo 34.- Disposicións xerais

Artigo 35.- Inspeccións.

TÍTULO VIII

Potestade sancionadora

Capítulo I

Infraccións administrativas

Artigo 36.- Réxime sancionador.

Artigo 37.- Responsabilidade administrativa.

Artigo 38.- Infraccións leves.

Artigo 39.- Infraccións graves.

Artigo 40.- Infraccións moi graves.

Capítulo II

Sancións e medidas provisionais

Artigo 41.- Sancións pecuniarias.

Artigo 42.- Sancións accesorias.

Artigo 43.- Graduación das sancións.

Artigo 44.- Medidas provisionais.

Artigo 45.- Reparación dos gastos, danos e perdas.

Capítulo III

Procedemento sancionador

Artigo 46.- Competencia sancionadora.

Artigo 47.- Prescrición das infraccións e sancións.

Artigo 48.- Caducidade do procedemento sancionador.

Artigo 49.- Publicidade das sancións.

DISPOSICIÓN ADICIONAIS

Disposición adicional primeira.- Efecto desestimatorio do silencio.

Disposición adicional segunda.- Cans de asistencia.

Disposición adicional terceira .- Rexistros.

Disposición adicional cuarta.- Consello Galego de Protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro

Disposición adicional quinta.- Actualización do importe de multas pecuniarias.

Disposición adicional sexta.-Expedientes administrativos sancionadores en materia de animais potencialmente perigosos e parques zoolóxicos

DISPOSICIÓN TRANSITORIAS

Disposicion transitoria primeira.- Establecementos de animais de compañía

Disposición transitoria segunda.- Procedementos administrativos en tramitación

DISPOSICIÓN DERROGATORIA ÚNICA

Disposición derogatoria única. Derrogación normativa

DISPOSICIÓN DERRADEIRAS

Disposición derradeira primeira.- Desenvolvemento da Lei.

Disposición derradeira segunda.- Entrada en vigor.

.....

ANTEPROXECTO DE LEI DE PROTECCIÓN E BENESTAR DOS ANIMAIS DE COMPAÑÍA EN GALICIA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro no ámbito da Comunidade Autónoma de Galicia, naceu ante a falta dunha lexislación actualizada e integradora sobre a protección e defensa dos animais que viven na contorna humana e co obxectivo fundamental de darlles amparo e salvagarda mediante a regulación das mínimas atencións hixiénico sanitarias que debían de recibir, así como das obrigas dos/as seus/súas posuidores/as, centros de recollida, albergues ou instalacións para o seu mantemento temporal, coa fin de garantir uns mínimos de bo trato animal.

A concienciación, oposición e reacción da cidadanía ante situacións de maltrato, tortura ou trato inaxeitado aos animais e o tempo transcorrido desde a entrada en vigor da Lei 1/1993, do 13 de abril, motivaron a súa modificación a través da Lei 8/2014, do 26 de setembro.

A través desta modificación procedeuse, entre outras cuestións, a incrementar o importe das sancións previstas, trala constatación de que o maltrato dos animais diminuíu naquelas comunidades autónomas cunha normativa sancionadora máis dura, polo efecto disuasorio que esta normativa posúe.

Cómpre agora dar un paso máis alá na mellora e actualización da defensa, benestar e protección dos animais, toda vez que é constatable a persistencia de maltrato aos animais, polo que cómpre desde os poderes públicos responder con contundencia fronte a estas condutas reprobables

Por outra banda, cómpre dar un papel significativo nesta materia á labor educativa e de sensibilización á cidadanía de que maltratar non significa só violencia extrema, senón que abarca actuacións máis habituais do desexable, tales como someter aos animais a condicións hixiénicas e sanitarias moi cuestionables, o seu emprego en espectáculos prohibidos ou noutros nos que non é posible garantir o cumprimento dunhas condicións mínimas de benestar, como ocorre nos espectáculos circenses, especialmente no caso de determinadas especies.

Pese ao importante labor que están a realizar os cada vez máis presentes colectivos e asociacións protectoras de animais, a problemática do maltrato continúa no noso territorio, polo que cómpre combinar a disuasión que supón a imposición de fortes sancións administrativas, co exercicio proactivo da sensibilización e concienciación, a

través do impulso e da cooperación nas campañas de sensibilización que organicen os devanditos colectivos e asociacións.

Así, esta Lei potencia e facilita a adopción dos animais abandonados nos centros de recollida, e mesmo o seu acollemento temporal, de xeito que o sacrificio eutanásico destes animais sexa o último recurso, que deberá estar en todo caso prescrito e efectuado por un profesional veterinario e motivado unicamente ante situacións de sufrimento ou afección ao benestar animal ou por razóns de saúde pública, seguridade das persoas ou medioambientais. É preciso así mesmo clarificar os tempos totais de retención e adopción previos ao sacrificio eutanásico dun animal, de ser o caso.

Por outro lado, atópase a situación daqueles animais que sí son obxecto dun trato apropiado, pero respecto dos que hai que establecer as normas necesarias para que a convivencia cidadá e cos animais, o que atinxe principalmente aos de compañía, sexa cordial e fluída; normas referidas a determinadas obrigas que os seus donos ou posuídores deben cumprir, tales como a adopción das medidas necesarias para evitar as molestias e demais prexuízos que os seus animais poidan provocar, a contratación dun seguro de responsabilidade civil nos casos en que se determine, e a identificación dos seus animais, entre outras.

Un animal de compañía acóllese co propósito de brindar compañía ou para desfrute do seu/súa dono/a ou posuidor/a. Este tipo de animais caracterízanse pola súa adaptabilidade e interacción co ser humano. Un animal de compañía adhiérese a unha persoa, grupo, familia ou sociedade, quen, pola súa parte, lle debe proporcionar todo o necesario para o seu desenvolvemento cotiá e non provoca, normalmente, problemas de convivencia se aquel con quen convive lle ensina uns comportamentos axeitados, sen esquecer a súa natureza animal.

Posuír un animal de compañía pode traer consecuencias positivas para a saúde e, neste punto, non convén esquecer tampouco o importante labor que desenvolven, sobre todo os cans, colaborando co ser humano no ámbito policial, no rescate de persoas, como guías das persoas invidentes, e mesmo no ámbito terapéutico.

Nesta liña, un animal de compañía ten que ser educado para a convivencia coas persoas, sendo esta convivencia un fenómeno social común a casi tódalas culturas dende hai miles de anos, e desas persoas que o incorporan a súa convivencia vai depender en exclusiva o seu benestar, converténdose éste nunha responsabilidade directa das mesmas. Cómpre, en consecuencia, regular minuciosamente as prohibicións, obrigas e responsabilidades dos/as donos/as e posuídores/as dos animais, e aquelas que afectan máis directamente aos animais de compañía. Destacar, neste sentido, que a presente Lei incorpora especificamente a obriga de identificación sen excepción de todos os animais da especie canina mediante microchip, o que constituirá un elemento eficaz na loita

contra o abandono e o maltrato animal, ao permitir unha máis sinxela identificación do seu dono e, en consecuencia, ao presunto infractor; así como a prohibición expresa de darlles unha educación agresiva e a prohibición de mutilacións nos animais (orellas, rabos...) coa fin de manter unhas características dun tipo racial ou a prohibición da adquisición de animais de compañía por persoas menores de 16 anos.

Quen tome a decisión de incorporar un animal de compañía á súa vida é responsable da súa saúde e benestar e ten que ser consciente e asumir as obrigas e responsabilidades que iso implica, o que está directamente relacionado coa necesaria intervención das Administracións Públicas implicadas, a quen lles compete realizar unha intensa labor de información, educación e sensibilización á cidadanía.

A presente Lei establece unha regulación de mínimos sobre a tenza de animais potencialmente perigosos, para adecuala á Lei básica estatal 50/1999, do 23 de decembro, sobre o réxime xurídico da tenza de animais potencialmente perigosos, e así mesmo, as normas específicas á protección e benestar dos animais silvestres mantidos en cativeiro, dadas as súas particulares características.

Por último, a Lei recolle o correspondente réxime sancionador, no que se introducen novas infraccións administrativas en consonancia coa evolución da sensibilidade social nesta materia, recollida no propio texto normativo.

A presente Lei estrutúrase en 49 artigos, divididos nun Título Preliminar e 8 títulos, 6 disposicións adicionais, 2 disposicións transitorias, 1 disposición derogatoria e 2 disposicións derradeiras. O Título Preliminar adícase ás disposicións xerais en relación co obxecto e ámbito de aplicación da lei, organización e competencias; o Título I establece as disposicións xerais que rexen para os animais de compañía, e nel regúlanse as obrigas dos posuidores/as e propietarios/as de animais, os establecementos de animais, os concursos, exposicións e espectáculos con animais, as medidas e controis sanitarios que cómpre adoptar respecto aos mesmos, a recollida e acollemento dos animais perdidos, abandonados e vagabundos, xunto co seu abandono, así como a prohibición do sacrificio e a regulación da eutanasia, e por último, unha regulación mínima dos animais potencialmente perigosos; o Título II adícase especificamente aos animais domésticos; o Título III regula as especialidades dos animais silvestres mantidos en cativeiro, entre as que se atopan as relativas ás especies exóticas invasoras e ás especies protexidas; o Título IV regula as asociacións de protección e defensa dos animais e o outorgamento da condición de entidades colaboradoras; o Título V refírese aos órganos consultivos, coa creación do Comité Consultivo para a Protección Animal; o Título VI regula a divulgación, información, formación e educación no relativo á protección animal; o Título VII recolle a inspección, control e vixilancia nesta materia; e, finalmente, o Título VIII establece as infraccións e sancións en materia de protección animal, así como as especialidades do procedemento sancionador.

Esta Lei foi obxecto de consulta e consenso coas principais asociación protectoras de animais e ecoloxistas, Federación Galega de Municipios e Provincias, Consello Galego de Veterinarios, e sometida ao informe do Consello Galego de Protección dos Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade e ao ditame preceptivo do Consello Económico e Social de Galicia.

Por todo o exposto, o Parlamento de Galicia aprobou e eu, de conformidade co artigo 13.2 do Estatuto de Autonomía e co artigo 24 da Lei 1/1983, do 22 de febreiro, de normas reguladoras da Xunta e da súa Presidencia, promulgo no nome de El-Rei a Lei de protección e benestar dos animais de compañía de Galicia.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións Xerais

CAPÍTULO I

Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. Obxecto e ámbito de aplicación

A presente Lei ten por obxecto establecer as normas que garanten a protección e benestar, así como a posesión e tenza responsable, dos animais de compañía, incluíndo os silvestres mantidos en catividade con fins distintos dos produtivos, no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 2. Exclusiones

1. A presente Lei non será de aplicación aos animais que sexan obxecto dunha regulación específica e, entre outros, aos:

- . Animais de produción destinados ao seu aproveitamento, incluído o autoconsumo.
- . Animais pertencentes á familia dos équidos domésticos.
- . Animais empregados en calquera espectáculo taurino, incluídos os encerros.
- . Animais silvestres no medio natural.
- . Animais empregados para experimentación ou outros fins científicos.

2. Ás coleccións de animais de especies declaradas cinexéticas e ás coleccións dos parques zoolóxicos seralles de aplicación supletoria esta lei, nos aspectos non contemplados na súa normativa específica de regulación.

Artigo 3. *Fins*

A presente Lei ten os seguintes fins:

1. Acadar o máximo nivel de protección e benestar dos animais obxecto desta lei, consonte a súa condición de seres vivos dotados de sensibilidade física e síquica.
2. Fomentar o coñecemento do mundo animal que contribúa a unha conducta máis responsable e cívica das persoas no respecto, defensa e preservación dos animais, así como na súa tenza, acorde coas necesidades fisiolóxicas e etolóxicas dos mesmos.
3. Compatibilizar o benestar dos animais co seu disfrute e mantemento polas persoas.
4. Harmonizar a tenza dos animais coa convivencia social pacífica e segura.

Artigo 4. *Definicións*

Para os efectos desta Lei entenderase por:

1. Animais de compañía: os animais de calquera especie, dos incluídos no ámbito de aplicación desta lei, que teña no seu poder o ser humano, sempre que a súa tenza non teña como destino o seu consumo ou o aproveitamento das súas producións, ou non se leve a cabo, en xeral, con fins comerciais ou lucrativos. Dentro desta definición inclúense, na súa totalidade, cans, gatos, furóns e os animais das coleccións zoolóxicas dos parques ou reservas zoolóxicas, con independencia do fin ao que sexan destinados ou o lugar no que habiten, ademáis de todos aqueles exemplares de animais silvestres mantidos en cativeiro cuxo destino final sexa distinto da produción.

2. Animais domésticos: aqueles animais de compañía pertencentes a especies que críe e posúa tradicional e habitualmente o ser humano, co fin de vivir en domesticidade no entorno do fogar, así como os de acompañamento, condución e axuda de persoas con discapacidade recoñecida.

3. Animais silvestres mantidos en cativeiro: aqueles animais de compañía distintos dos animais domésticos.

4. **Animais de produción:** os animais de produción, reprodución, cebo ou sacrificio, incluídos os animais de peletaría ou de actividades cinexéticas, mantidos, cebados ou criados para a produción de alimentos ou produtos; de orixe animal para calquera uso industrial ou calquera outro fin comercial ou lucrativo.

5. **Animais potencialmente perigosos:** aqueles animais de compañía pertencentes tanto á fauna autóctona como alóctona que, con independencia da súa condición, natureza, especie ou raza á que pertencen, poidan causar a morte ou provocar lesións ás persoas ou a outros animais, ou producir danos de certa entidade ás cousas.

6. **Animais silvestres:** o conxunto de especies, subespecies, poboación e individuos animais que viven e se reproducen de forma natural en estado silvestre, incluídos os que se encontran en invernada ou están de paso, con independencia do seu carácter autóctono ou alóctono, e da posibilidade do seu aproveitamento cinexético. Non se entenderán incluídos os animais das devanditas especies que teñan o carácter de domésticos, os criados con fins produtivos ou de aproveitamento destes ou das súas producións ou cultivos, e os de experimentación ou investigación científica que contan coa debida autorización.

7. **Animais abandonados:** os animais de compañía cuxa persoa propietaria ou posuidora sexa descoñecida ou non sexa posible a súa localización; aquel animal que, con propietario/a ou posuidor/a coñecido/a, non é recuperado nos prazos legamente establecidos tralo correspondente requirimento. Terá igualmente o carácter de abandonado aquel animal que non sexa retirado polo seu propietario/a ou posuidor/a de calquera centro ou establecemento de animais, no prazo convenido, sen prexuízo do procedemento para a súa recollida de acordo co establecido nos artigos 22 e 23 desta Lei.

8. **Animais identificados:** Os animais de compañía que tendo implantado un dispositivo identificativo ou microchip por veterinario habilitado, estean dados de alta no Rexistro Galego de Identificación de Animais de Compañía ou en calquera outro rexistro oficial equivalente.

9. **Propietario/a:** A persoa física ou administración responsable da súa custodia que figure inscrita como propietaria no Rexistro de Identificación correspondente. Naqueles supostos nos que non exista constancia desta inscrición, considérase propietario a quen

poida demostrar a súa titularidade por calquera medio admitido en Dereito. No que atinxe aos menores e incapacitados, estarase ao disposto nas normas xerais de capacidade previstas no Código Civil.

10. **Posuidor/a:** A persoa física que, sen reunir a condición de propietario segundo o establecido no parágrafo anterior, ostente e/ou estea encargado/a do cuidado do animal.

11. **Tenza responsable:** conxunto de obrigas, condicións e compromisos que deben asumir os/as propietarios/as e posuidores/as para garantir e asegurar o benestar dos animais obxecto desta lei e a súa calidade de vida, conforme ás súas necesidades etolóxicas e fisiolóxicas.

12. **Asociacións de protección e defensa dos animais:** aquelas asociacións constituídas legalmente e inscritas no rexistro oficial correspondente, sen fin de lucro, que teñen por obxecto fundamental a defensa e protección dos animais no medio en que vivan, e estean recoñecidas como de utilidade pública e/ou benéficosocentes.

13. **Eutanasia:** a morte deliberada e provocada dun animal, sempre prescrita e efectuada por un profesional veterinario, coa finalidade de evitarlle sufrimento grave e irremediable ou afección grave, ou ben, por razóns de sanidade animal, de saúde pública, de seguridade das persoas ou medioambientais.

14. **Maltrato:** calquera conducta que ocasione directa ou indirectamente ao animal dor, sufrimentos ou danos innecesarios, tanto físicos coma síquicos, ou a morte, sexa por acción ou omisión dolosa ou negligentemente.

15. **Establecemento de animais de compañía:** Calquera recinto, instalación, edificio ou grupo de edificios, incluíndo anexos e espazos que non estean totalmente pechados ou cubertos, así como as instalacións móbiles onde se aloxen, manteñan, críen ou se preste servizos a estes animais.

16. **Núcleo zoolóxico:** establecemento ou recinto, tanto de titularidade pública como privada, que alberga unha colección zoolóxica, de maneira permanente ou temporal.

17. **Colección zoolóxica:** conxunto de animais de compañía, animais de parques zoolóxicos e das reservas zoolóxicas, que habitan nun núcleo zoolóxico.

18. **Canceira deportiva:** núcleo zoolóxico dedicado ao fomento, cría e coidado de cans coa finalidade da práctica dalgunha modalidade deportiva, incluída a actividade cinexética, que albergue unha cantidade superior a 10 exemplares maiores de 3 meses de idade.

19. **Aves de presa en cativeiro:** aquelas especies de aves e os seus híbridos pertencentes aos ordes falconiformes e estrixiformes.

20. **Consellería competente en materia de protección animal:** a consellería con competencias e funcións en materia de conservación da natureza, segundo o establecido na súa estrutura orgánica.

21. **Consellería competente en materia de sanidade animal:** a consellería con competencias e funcións en materia de protección e control da sanidade animal, segundo o establecido na súa estrutura orgánica.

CAPÍTULO II

Organización e competencias

Artigo 5. Principio xeral

Todas as administracións públicas cooperarán no desenvolvemento das medidas de defensa e protección dos animais obxecto da presente Lei e na denuncia perante os órganos competentes de calquera actuación contraria ao disposto nela.

Artigo 6. Competencias das Administracións en materia de protección animal

1. Atribúese aos/as Alcaldes/as dos concellos de Galicia a responsabilidade superior na defensa e protección dos animais obxecto desta lei no ámbito de cadanseu municipio.

2. No ámbito da Administración autonómica, a aplicación da presente lei corresponde á consellería competente en materia de protección animal.

TÍTULO I

Disposicións relativas aos animais de compañía

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 7. Obrigas dos/as propietarios/as e posuidores/as de animais de compañía

1. A persoa propietaria ou posuidora dun animal é responsable da súa protección e benestar, debendo cumprir con todas as obrigas previstas nesta lei e nas disposicións que a desenvolvan.

2. Os propietarios/as e os/as posuidores/as de animais teñen a obriga de garantir as seguintes necesidades básicas:

a) Subministrarlles alimentación, auga e os coidados que estean en consonancia coas súas necesidades fisiolóxicas e etolóxicas, axeitados para o seu normal desenvolvemento.

b) Proporcionarlles aloxamento suficiente, cómodo, a resguardo das inclemencias metereolóxicas e mantelos en boas condicións hixiénico-sanitarias e ambientais, conforme á súa etoloxía.

c) Sometelos ás revisións veterinarias necesarias e prestarlles todos aqueles tratamentos veterinarios preventivos, paliativos ou curativos que sexan necesarios para garantir un bo estado sanitario ou que lles eviten sufrimento; sometelos a calquera tratamento preventivo que sexa declarado obrigatorio para o seu benestar ou para a protección da saúde pública ou a sanidade animal.

d) Proporcionarlle o necesario exercicio físico e descanso, de acordo coas súas necesidades fisiolóxicas e etolóxicas.

e) Proporcionarlle un entorno libre de estrés, medo e sufrimento, así como a posibilidade de interacción necesaria para o seu normal desenvolvemento.

3. Os propietarios/as ou posuidores/as de animais teñen, ademais das anteriores, as seguintes obrigas:

a) Colaborar coas autoridades e os seus axentes, facilitarlles canta documentación e información lles fose requirida, así como o acceso ou entrada aos lugares que sexa necesario, en orde ao cumprimento das previsións contidas nesta lei.

b) Adoptar as medidas necesarias para que os animais non poidan acceder libremente ás vías e espazos públicos ou privados, e no caso dos cáns deberán levarlos provistos de correa e colar ou outros elementos de retención, agás naqueles lugares nos que se permita que transinten en liberdade e, en todo o caso, baixo o control e responsabilidade dos seus propietarios/as ou dos/as seus posuidores/as, e evitar danos ou molestias aos viandantes. Os cans guías de persoas con disfuncións visuais estarán exentos en calquera situación de ser conducidos con buceira.

Así mesmo deberase impedir o libre acceso ao lugar onde se atopen os animais, ás persoas ou a outros animais.

c) Adoptar as medidas necesarias para impedir que os animais ensucien as vías e espazos públicos e privados de uso común, debendo recoller os excrementos que os animais depositen en calquera destes espazos.

d) Adoptar as medidas necesarias para evitar a reprodución incontrolada dos animais.

e) Manter actualizados os datos comunicados aos Rexistros obrigatorios previstos nesta lei.

Artigo 8. *Responsabilidade por danos*

1. O/a propietario/a dun animal, sen prexuízo da responsabilidade directa que lle poida corresponder ao posuidor/a que non ostente a condición de propietario/a, será responsable dos danos e prexuízos que este cause, segundo o establecido no artigo 1905 do Código Civil.

2. Será obrigatoria a contratación dun seguro de responsabilidade civil nos supostos, legal ou regulamentariamente, previstos.

Artigo 9. *Prohibicións xenéricas*

1. Están prohibidas as seguintes conductas ou prácticas en relación aos animais obxecto desta lei:

a) O maltrato aos animais, no sentido indicado no artigo 4.14 desta Lei.

b) O abandono dos animais.

- c) A utilización de calquera mecanismo ou utensilio que, destinados a limitar ou impedir a mobilidade dos animais, lles produzan dor, danos, sufrimentos, menoscabo ou stres innecesarios, en especial, os que lles impidan manter a cabeza na posición natural, salvo prescrición veterinaria. Queda expresamente prohibido o emprego de instrumentos ou métodos de suxeición, retención ou educación danifios, como os colares eléctricos.
- d) Non proporcionar aos animais a auga e a alimentación suficiente e adecuada ás súas necesidades, agás por prescrición veterinaria.
- e) Manter os animais en condicións inadecuadas, desde o punto de vista hixiénico-sanitario ou ambiental ou desatender a práctica do coidado e atención necesarios, de acordo coas necesidades fisiolóxicas e etolóxicas segundo a raza e especie.
- f) Obrigar aos animais a desempeñar traballos ou actividades nos que o esforzo esixido supere a súa capacidade ou ben se poña en perigo a súa saúde. Non obstante, a prohibición de desempeñar traballos aplicarase en todo caso aos animais menores de 6 meses de idade.
- g) Empregar animais en atraccións feriais e outras asimilables, salvo autorización expresa da autoridade competente.
- h) Practicar mutilacións aos animais, incluídas aquelas que teñan como finalidade o mantemento das características dun tipo racial ou estéticas. Exclúense, aquelas mutilacións necesarias por razóns médico-cirúrxicas, de esterilización, por esixencia funcional ou por supoñer un beneficio futuro para o animal e, en todo caso, efectuadas por un veterinario.
- i) Regalar animais como recompensa ou premio en eventos ou atraccións públicas.
- j) A utilización de animais en pelexas, festas, espectáculos ou calquera outra actividade que leven consigo malos tratos, crueldade ou sufrimento.
- k) A entrada e permanencia de animais de compañía, en calquera local destinado á fabricación, venda, almacenamento, transporte ou manipulación de alimentos. O acceso dos animais no caso dos locais destinados a espectáculos públicos, deportivos e culturais, quedará condicionado ás normas municipais de aplicación.

En todo caso, exceptúanse destas prohibicións os cans de asistencia e os pertencentes ás Forzas Armadas, Corpos e Forzas de Seguridade do Estado, autonómico e local, así como das empresas de seguridade con autorización oficial e os dos corpos de salvamento e rescate.

l) O emprego e tenza de animais de especies silvestres nos circos, calquera que sexa a súa finalidade.

m) A filmación ou realización de escenas para cine, televisión ou calquera outro medio audiovisual, que recolla escenas de crueldade, maltrato, morte ou sufrimento de animais, salvo autorización expresa da consellería competente en materia de protección animal, que verificará que o dano aparente causado ós animais sexa, en todo caso, simulado.

n) A utilización de calquera tipo de produtos ou substancias farmacolóxicas para modificar o comportamento natural dos animais que se utilizan para o traballo fotográfico, publicitario, de exposición ou exhibición.

o) Exercer a mendicidade ou calquera outra actividade ambulante utilizando animais como reclamo.

p) Alimentar aos animais en espazos públicos sen a correspondente autorización municipal.

q) Dar educación agresiva, estresante ou violenta aos animais, así como de instigación ou preparación para pelexas ou ataques, coa excepción dos adestradores de cans de empresas de seguridade. Neste punto, prohíbese expresamente; implicar aos animais en pelexas, ataques ou agresións incluíndo a súa organización, así como incitalos, permitirles ou non impedirles atacar a unha persoa ou a calesquera outro animal.

Artigo 10. Clasificación e rexistro dos Núcleos zoolóxicos

1. Os núcleos zoolóxicos serán obxecto de autorización ou comunicación previa ao inicio da súa actividade. A autorización ou presentación da comunicación de inicio da actividade, segundo os casos, suporá a inscrición de oficio do establecemento no Rexistro Galego de Núcleos zoolóxicos (REGANUZ), adscrito á consellería competente en materia de protección animal, de acordo co procedemento que regulamentariamente se determine.

2. Sen prexuízo de calquera outro que se determine regulamentariamente, serán obxecto de autorización e inscrición no REGANUZ, os seguintes tipos de establecementos: establecementos de coleccións zoolóxicas particulares, centros de recuperación de fauna silvestre, centros de recollida de animais abandonados, centros de cría, establecementos de venda animais, residencias de animais, centros de terapia a humanos con animais (excepto équidos), centros de importación de animais de compañía, canceiras deportivas, centros de adestramento, parques zoolóxicos e reservas zoolóxicas.

3. Os establecementos veterinarios e os centros dedicados á hixiene e coidado estético dos animais, serán obxecto de comunicación á autoridade competente en materia de protección animal para a súa inscrición no REGANUZ, previamente ao inicio da súa actividade. Regulamentariamente poderán establecerse outros tipos de establecementos obxecto de comunicación previa.

4. Os núcleos zoolóxicos deberán de cumprir, sen prexuízo dos que se establezan regulamentariamente, os seguintes requisitos mínimos:

- a) Dispoñer de boas condicións hixiénico sanitarias e ambientais, así como de espazos e locais adecuados ás condicións fisiolóxicas dos animais que alberguen; e dispoñer de atención veterinaria suficientes e acorde a cada establecemento.
- b) Dispoñer de rexistros de entradas e saídas de animais, segundo os casos, nas condicións e co contido que regulamentariamente se estableza. Como mínimo deberá recollese nestes rexistros: a data de entrada do animal; procedencia ou orixe; especie, raza e, no seu caso, identificación individual; incidencias sanitarias, data e causa da baixa e destino.
- c) Adoptar as medidas necesarias para evitar os contaxios entre os animais que alberguen, e dispoñer das medidas para evitar que os animais poidan escapar.
- d) De ser o caso, entregar aos animais coas debidas garantías sanitarias, libres de toda enfermidade, acreditándoo coa documentación que regulamentariamente se determine.
- e) Subministrar ás Consellerías competentes en materia de protección e sanidade animal toda a información de carácter zosanitario ou calquera outra relacionada co cumprimento desta lei e restante normativa vixente que lle sexa solicitada.

Artigo 11. *Transporte dos animais de compañía*

1. Sen prexuízo do cumprimento da normativa vixente na materia, o transporte dos animais de compañía efectuarase segundo as peculiaridades propias de cada especie, co espazo, dimensións e requisitos hixiosanitarios axeitados.
2. Non se poderán transportar animais feridos ou enfermos, excepto:
 - a) Que se trate de animais levemente feridos ou enfermos cuxo transporte non sexa causa de lesións ou sufrimentos innecesarios.
 - b) Que os animais sexan transportados co obxecto de sometelos á atención, diagnóstico e/ou tratamento veterinario. Na medida do posible, no caso de animais residentes en establecementos autorizados, a atención veterinaria intentarase aplicar no propio establecemento , en aras do seu benestar. |
3. No transporte e estacionamento de animais de compañía en vehículos de particulares, o animal disporá de ventilación e temperaturas adecuadas, así como de espazo suficiente que lle permita levantarse, xirar e tumbarse.
4. Queda prohibido o seu transporte nos maleteros pechados e atalos a vehículos de motor en marcha.

Artigo 12. *Identificación dos animais de compañía*

1. Para os efectos desta lei, a identificación dos animais da especie canina é obrigatoria sen excepción. O animal deberá ser identificado dentro dos seus tres primeiros meses de vida ou, en todo caso, antes de ser obxecto de transmisión.

As persoas propietarias e criadoras de cans están obrigados a proceder a súa identificación, nestes prazos. A identificación dos gatos e furóns será voluntaria, sen prexuízo das obrigas da súa identificación se son obxecto de traslado a outros países, segundo estableza a normativa vixente que regula o desprazamento de animais de compañía

2. A identificación comprende o sistema de marcaxe legalmente establecido, a expedición do correspondente documento de identificación ou pasaporte nos casos que corresponda, segundo o modelo normativamente regulado, así como a inscrición obrigatoria do animal no Rexistro Galego de Identificación de Animais de Compañía (REGIAC).

3. A inscrición no Rexistro Galego de Identificación de Animais de Compañía, sen prexuízo dos demais requisitos establecidos regulamentariamente, conterà o código identificador do animal, a especie e raza, sexo, data do nacemento, enderezo habitual do animal, xunto cos datos identificativos do seu propietario

O cambio de titularidade dun animal de compañía será comunicado ao devandito Rexistro tanto polo cedente como polo adquirente da súa titularidade, no prazo máximo de tres días dende que se produza a efectiva entrega do mesmo.

Quedan exceptuados da obriga de inscrición no Rexistro, os cans que proveñan doutros territorios do Estado, e que permanezan transitoriamente en Galicia un período de tempo inferior a tres meses.

4. A identificación será requisito previo e obrigatorio para realizar calquera transmisión do animal, cando esta sexa obrigatoria segundo a especie, a título oneroso ou gratuito, e debe constar en calquera documento que faga referencia a este. Non se expedirán pasaportes sanitarios a cans sen facer constar a identificación do animal. Calquera transmisión feita sen que conste a identificación do animal é nula. A nulidade da transmisión non exime á persoa posuidora do animal das responsabilidades que lle poidan corresponder.

Artigo 13. Cría e venda de animais de compañía

1. A cría con fins comerciais de animais de compañía das especies canina, felina e furóns en todos os casos, ou de exemplares doutras especies cuxo fin último non sexa a produción, de acordo co establecido no punto 4 do artigo 4 desta lei, só poderá efectuarse en establecementos debidamente autorizados e inscritos como centros de cría no REGANUZ establecido no artigo 10 desta Lei. Estes centros deberán ter o seu número de inscrición nun lugar visible.

2. Queda prohibida a compra e venda ambulante de animais de compañía.

3. Igualmente queda prohibida a venda de animais de compañía aos menores de 16 anos ou incapacitados, agás que conten con autorización expresa daqueles que ostenten a súa patria potestade, tutela ou custodia e, de conformidade, no seu caso, coa sentenza de incapacitación.

4. Os centros de cría e establecementos de venda de animais non poderán efectuar vendas ou cesións de animais de compañía a laboratorios ou outros establecementos con destino a labores de experimentación, sen a correspondente autorización.

5. Os centros de cría e establecementos de venda radicados en Galicia que oferten a venda de animais por calquera medio de comunicación, revistas ou publicacións, anuncios na rúa ou en establecementos/edificios públicos, redes sociais ou calquera outro medio a través de internet, terán que incluír na súa publicidade ou anuncio o número de inscrición no REGANUZ.

6. Os centros de cría e establecementos de venda entregarán ao comprador do animal en papel ou en formato electrónico, toda a información precisa sobre a súa orixe, identificación no caso que sexa obrigatoria, características, tratamentos sanitarios aplicados ao animal no establecemento, coidados e manexo.

7. Os centros de cría e establecementos de venda entregarán os animais en bo estado de saúde, certificado por un profesional veterinario e identificados segundo o establecido no artigo 12 da presente lei.

8. Non se poderán comercializar os cachorros de cans e gatos menores de oito semanas, coa fin de evitar problemas de saúde ou comportamento. Neste sentido deberán de tomarse as medidas necesarias para acadar a socialización dos cachorros con anterioridade a súa transmisión.

9. Os animais de compañía destinados á venda non se poderán exhibir en escaparates ou zonas expostas a vía pública, ou a modo de reclamo comercial.

Artigo 14. *Espectáculos, concursos e exposicións con animais*

1. Toda celebración de certames, concursos, exposicións ou exhibicións, feiras, ou calquera outra actividade con animais, deberá ser obxecto de autorización previa á súa realización, outorgada pola consellería competente en materia de protección animal, cos requisitos e segundo o procedemento que regulamentariamente se establezan e, sen prexuízo de calquera outra autorización que sexa preceptiva.

2. En todo caso deberáse dispor dun espazo axeitado no que poidan atenderse, aqueles animais que precisen asistencia, e dun equipamento básico, co material imprescindible para estabilizar e trasladar ó animal a un centro veterinario axeitado cando se requira.

3. As solicitudes de autorización para a celebración dos eventos sinalados no apartado 1, serán presentadas polos organizadores cunha antelación mínima dun mes previa á celebración, e deberán acompañarse dunha memoria cos aspectos que se determinen regulamentariamente. A entidade organizadora deberá responsabilizarse de que todos os animais participantes cumpran cos requisitos legais establecidos para esa especie.

Artigo 15. *Eutanasia*

1. Non se poderá dar morte aos animais acollidos nun centro de recollida ou fogar de acollida temporal, con independencia do tempo transcorrido dende a súa entrada.

2. Exceptuase desta prohibición, os supostos de eutanasia do animal debidamente motivados por escrito por un profesional veterinario, co fin de evitarlle un sufrimento grave e irremediable ou afección grave, ou ben, por razóns motivadas de sanidade ou benestar animal, de saúde pública, de seguridade das persoas ou medioambientais.

3. A eutanasia dos animais será prescrita e realizada por un facultativo veterinario, de forma rápida e indolora, aplicándosele sedación cando o manexo do animal lle poida supoñer un estrés ou sufrimento adicional, e, efectuada con métodos que impliquen o mínimo sufrimento e provoquen unha perda de consciencia inmediata.

4. Por vía regulamentaria determinaranse os métodos autorizados para a eutanasia animal.

5. As consellerías competentes en materia de protección e sanidade animal poderán establecer excepcións aos procedementos e métodos de eutanasia en situacións de emerxencia e/ou perigosidade debidamente xustificadas. Cando sexa preciso o emprego de armas de fogo, e non exista outro método alternativo, estas deberán ser empregadas polas forzas ou corpos de seguridade ou por persoal expresamente autorizado polas ditas consellerías, previa valoración da situación e dos riscos que implica e actuando segundo a súa normativa específica.

CAPÍTULO II

Animais Potencialmente Perigosos

Artigo 16. *Animais potencialmente perigosos*

1. Considéranse animais potencialmente perigosos no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia todos aqueles que, pertencendo á fauna autóctona ou alóctona, independentemente da súa condición, natureza, especie ou raza á que pertencen, e convivindo no entorno humano como animais de compañía, sexan susceptibles de ocasionar a morte, ou lesións ás persoas ou a outros animais, ou de producir danos de certa entidade ás cousas.

2.- En todo caso, entenderase por cans potencialmente perigosos aqueles nos que concorran calquera das condicións seguintes:

a) Cans que polas súas características raciais poidesen ser aptos para o adestramento para a garda e defensa e en concreto os pertencentes ás razas seguintes: American Staffordshire Terrier, Pit Bull Terrier, Bullmastif, Dobermann, Dogo Argentino, Dogo de Burdeos, Dogo del Tíbet, Fila Brasileiro, Mastín Napolitano, Presa Canario, Presa Mallorquín (Ca de Bou), Rottweiler, Bull Terrier, Staffordshire Bull Terrier, Tosa Inu e Akita Inu.

Tamén serán considerados potencialmente perigosos os cruces en primeira xeneración destas razas ou cruces destas razas con outras.

b) Cans que foron adestrados para a garda e defensa.

c) Cans que tiveron algún episodio de agresións a persoas ou ataques de certa entidade a animais ou ás cousas ou aqueles que manifesten unha potencial agresividade natural ou inducida. A potencial perigosidade deberá ser apreciada pola autoridade competente municipal, de oficio ou despois de notificación ou denuncia, e previo informe dun adestrador homologado ou veterinario designado ao efecto.

Artigo 17. Licenza municipal e obriga de inscrición no Rexistro Municipal de Animais Potencialmente Perigosos

1. A tenza e custodia dos animais potencialmente perigosos requirirá a obtención previa da licenza administrativa outorgada polo concello correspondente nos termos previstos no artigo 3 da Lei 50/1999, do 23 de decembro, sobre o réxime xurídico da tenza de animais potencialmente perigosos, agás o seguro de responsabilidade civil que deberá suscribirse no momento da adquisición do animal e se esixirá no momento da súa

inscrición no Rexistro Municipal de Animais Potencialmente Perigosos. Esta licenza deberá ser renovada cada cinco anos.

2. Os animais potencialmente perigosos deberán inscribirse no Rexistro Municipal de Animais Potencialmente Perigosos, no prazo de 15 días dende a obtención da licenza municipal para a tenza de animais potencialmente perigosos

Artigo 18. Responsabilidade e obrigas dos/as propietarios/as e posuidores/as de animais potencialmente perigosos

1.- O/a propietario/a ou posuidor/a dun animal declarado potencialmente perigoso que agreda a persoas ou a outros animais causándolles feridas de mordedura, será responsable de que o animal sexa sometido a recoñecemento dun veterinario en exercicio libre da profesión, en dúas ocasións dentro dos 15 días seguintes á agresión. Neste recoñecemento o veterinario responsable emitirá un certificado no que conste se o animal presenta ou non síntomas de enfermidade infectocontaxiosa, que comunicará ás autoridades competentes en sanidade animal no caso de sospeita.

2. Os cans potencialmente perigosos terán que circular, nas vías públicas e nos lugares e espazos de uso público en xeral, atados con correa non extensible de lonxitude non superior a dous metros, provistos da correspondente buceira homologada e axeitada para a súa raza.

3. Por vía regulamentaria, poderán establecerse excepcións xustificadas en cada caso ao cumprimento das obrigas dos/as propietarios/as ou posuidores/as deste tipo de animais cando as circunstancias así o aconsellen, sempre que quede garantida a seguridade pública e o benestar animal.

Artigo 19. Esterilización de animais potencialmente perigosos

1. A esterilización dos animais potencialmente perigosos, ademáis de poderse facer por vontade das persoas propietarias, realizarase obrigatoriamente por mandato xudicial ou resolución administrativa nos supostos de reiteradas agresións ás persoas ou danos a outros animais ou ás cousas, de conformidade co establecido na Lei 50/1999, do 23 de decembro.

2. Os/as propietarios/as deste tipo de animais deberán comunicar ao REGIAC a súa castración ou esterilización, remitindo copia da certificación veterinaria acreditativa do

devandito feito no prazo de tres días a contar desde que a esterilización ou castración se levara a cabo.

3. Regulamentariamente desenvolverase o procedemento administrativo necesario para acordar a esterilización dun animal potencialmente perigoso polo órgano territorial que corresponda da Consellería competente en materia de protección animal, naqueles supostos de reiteradas agresións ás persoas ou danos a outros animais.

Artigo 20. *Instalacións*

As instalacións destinadas a albergar animais potencialmente perigosos deberán reunir os requisitos que se establezan regulamentariamente. En todo caso, deberán observarse as medidas de seguridade que eviten a fuxida destes animais ou o contacto con estes, respectando en todo caso a súa protección e benestar.

TÍTULO II

Animais domésticos

Artigo 21. *Obrigas específicas dos/as posuidores/as e dos/as propietarios/as de animais domésticos*

1. Sen prexuízo das obrigas establecidas no artigo 7 desta Lei, corresponden aos posuidores/as ou propietarios/as de animais domésticos as seguintes obrigas específicas:

a) A esterilización dos cans de asistencia segundo a súa normativa específica, así como dos cans que se manteñan en polígonos industriais, obras ou similares e dos gatos que tendo acceso ao exterior da vivenda poidan ter contacto non controlado con outros gatos.

b) Sen prexuízo das disposicións establecidas nas correspondentes ordenanzas municipais, prohibese levar ceibos nas vías públicas, aos cans e demais animais domésticos, que deberán ir provistos de correa e colar ou outro elemento de retención, agás naqueles lugares nos que se permita que transiten en liberdade e, en todo caso, baixo o control e responsabilidade dos seus posuidores/as. Non obstante o anterior, nos carreiros e camiños no ámbito rural poderase levar solto o animal sempre que non se ocasione danos, molestas nin riscos ás persoas, outros animais e cousas.

c) Cando se produza un cadro de agresión por parte dun animal doméstico, facilitar os datos do animal e da persoa responsable do mesmo tanto á persoa agredida ou aos seus representantes legais, como ás autoridades competentes, sen prexuízo da obriga de sometelo ao control veterinario previsto no artigo 18.1 desta lei.

d) Comunicar ao Rexistro Galego de Identificación de Animais de Compañía (REGIAC) calquera cambio na titularidade do animal, o extravío ou a morte do mesmo no prazo máximo de 72 horas dende que se teña coñecemento de tales feitos. No suposto de transmisión da titularidade, esta obriga atinxe tanto á persoa que entrega como á que adquire o animal.

2. A tenza de animais domésticos en vivendas privadas queda condicionada ás necesidades etolóxicas de cada especie e raza, ao espazo, as circunstancias hixiénicas óptimas, e á adopción das axeitadas medidas de seguridade, sen prexuízo do disposto nas normas que constitúan o réxime interior das comunidades de veciños. A tenza ou posesión de máis de 5 animais pertencentes á especie canina, felina ou calquera outra que regulamentariamente se determine, estará sometida á obriga de comunicacion previa á consellería competente en materia de protección animal, de acordo co establecido no artigo 10 desta Lei.

Non obstante, cando a xuízo da autoridade competente a tenza destes animais poida comportar un risco sanitario ou se precisen unhas determinadas condicións para garantir o seu benestar e protección, deberá ser obxecto de autorización como establecemento de coleccións zoolóxicas particulares, de acordo co establecido no citado artigo 10.

Artigo 22. Recollida e acollemento dos animais domésticos abandonados

1. Os concellos recollerán os animais domésticos abandonados que deambulen polo seu termo municipal, e os albergarán ata que sexan reclamados polos seus propietarios/as, sexan acollidos temporalmente ou adoptados ou ben se lles dea outro destino autorizado segundo os supostos establecidos nesta lei.

2. Para dar cumprimento ao establecido no presente artigo, todo concello disporá, polo menos, dun centro de recollida de animais abandonados rexistrado no REGANUZ . Os concellos poderán realizar este servizo por sí mesmos ou asociados, mediante sistemas de xestión directa ou indirecta ou segundo as fórmulas recollidas nos acordos ou

convenios de colaboración subscritos con outras Administracións Públicas, asociacións protectoras de animais ou calquera outra entidade autorizada.

3. Os concellos poderán establecer a recollida e acollemento de animais a solicitude dos seus propietarios/as, previa xustificación por parte destes da imposibilidade da asunción das obrigas derivadas da presente Lei.

4. As normas de funcionamento dos servizos de recollida e acollemento de animais abandonados estableceranse regulamentariamente; en todo caso, estes servizos levaranse a cabo por persoal cualificado e contarán cos medios e instalacións adecuadas e coa asistencia veterinaria especializada precisa.

5. Os centros de recollida de animais abandonados comunicarán, cunha periodicidade anual, as datas de entradas e saídas de cada animal, a identificación e o destino dos mesmos e as incidencias sanitarias significativas dos animais á consellería competente en materia de protección animal, segundo o procedemento que regulamentariamente se determine

Artigo 23. *Abandono de animais domésticos*

1. Se o animal recollido se atopase identificado ou tivese dono coñecido, o centro de recollida porá en coñecemento do seu propietario a entrada do animal nas súas instalacións, no prazo de 48 horas desde a súa recollida.

Se transcorridos dous días desde a comunicación ao propietario, este non procedera á retirada do animal, o centro notificaralle que dispón dun prazo máximo de tres días hábiles, a contar desde o día seguinte ao da a devandita notificación, para a recuperación do animal, previa satisfacción de todos os gastos, incluídos os veterinarios, derivados da súa recollida e estancia no centro, e coa exhibición da licenza correspondente no suposto de tratarse dun animal potencialmente perigoso.

2. Transcorrido o prazo máximo de tres días hábiles contados desde o día seguinte ao da notificación ou da publicación, no suposto de notificación defectuosa, sen terse retirado o animal, este pasará a ter a consideración de animal abandonado, o que habilitará ao xestor para darlle o destino que legalmente proceda. Neste suposto, o centro de recollida deberá dar traslado dos feitos á Consellería competente en materia de protección animal para os efectos da apertura do correspondente expediente sancionador

3. Se o animal recollido non se atopase identificado ou non tivese dono/a coñecido/a, pasará a ter a consideración de animal abandonado, se transcorridos tres días hábiles dende a súa entrada non é reclamado polo seu propietario/a, posuidor/a ou persoa autorizada, previa acreditación da propiedade ou posesión, quedando habilitado o centro para darlle o destino que legalmente proceda.

Artigo 24. *Adopción dos animais domésticos abandonados*

1. O destino prioritario dos animais domésticos abandonados será a súa adopción. As Administracións Públicas implicadas e os centros de recollida porán en marcha medidas destinadas ao fomento da adopción responsable destes animais.

2. Sen prexuízo dos que se establezan regulamentariamente, deberánse cumprir os seguintes requisitos para a adopción:

a) Que o animal doméstico a adoptar teña a condición de abandonado, segundo os prazos e condicións establecidos no artigo 23 desta Lei.

b) Que o animal doméstico proveña dun centro de recollida autorizado.

c) Que o animal doméstico sexa declarado apto para a adopción polo veterinario responsable do centro de recollida no que se encontre. Os animais deben ser entregados en adopción identificados, vacinados, desparasitados e esterilizados segundo prescrición do veterinario responsable, co fin de garantir o seu correcto estado hixiénico-sanitario.

d) A adopción deberá ser gratuíta, sen prexuízo de que o propio centro de recollida poida repercutir sobre o adoptante os custos derivados dos tratamentos subministrados, da identificación e da esterilización, segundo proceda.

3. As persoas físicas que adopten animais de compañía segundo o establecido neste artigo, quedarán sometidas ás obrigas previstas para os propietarios/as e posuidores/as de animais establecidas nesta lei.

Artigo 25. *Acollemento temporal de animais domésticos*

1. Cando non sexa posible a adopción ou cando concorran circunstancias que o aconsellen, o centro de recollida poderá entregar o animal abandonado, en réxime de acollemento temporal, a persoas físicas que poidan garantir o coidado, atención e

condicións hixiénico sanitarias que precise. Este acollemento estará condicionado á devolución inmediata do animal se aparecese un adoptante definitivo válido.

2. A persoa física que acolla temporalmente a un animal neste réxime asumirá o compromiso de comunicar ao centro que llo entrega, calquera incidencia respecto do mesmo.

3. Os domicilios nos que se acollan temporalmente animais de compañía terán a consideración de fogares de acollida. En todo caso, non se poderán acoller nun mesmo fogar de acollida a máis de cinco animais domésticos, agás autorización do órgano competente.

4. As persoas físicas que acollan temporalmente animais domésticos quedarán sometidas ás obrigas previstas no artigo 7. As obrigas específicas dos/as propietarios/as incluídas no artigo 8 desta lei, corresponderán ao centro que entrega o animal en acollemento temporal.

5. Os concellos e os centros de recollida autorizados manterán unha relación actualizada destes fogares de acollida.

Artigo 26. *Colonias felinas*

1. Os concellos poderán establecer, conforme ás condicións e requisitos que se determinen regulamentariamente, lugares destinados a colonias felinas controladas, como un posible destino das comunidades de gatos sen propietario que vivan na rúa, sempre que as condicións da contorna o permitan coa fin da súa protección e control poboacional.

2. Os gatos integrantes destas colonias deberán ser capturados para a súa marcaxe, esterilización e control sanitario. A identificación realizarase a nome do concello, a quen compete a vixilancia e control sanitario destas poboacións.

TÍTULO III

Animais silvestres mantidos en cativeidade

Artigo 27. *Normas xerais*

1. O propietario/a ou posuidor/a dun animal silvestre mantido en cativeiro é responsable da súa protección e benestar nos termos previstos nesta lei.
2. Para o mantemento en cativeiro de animais silvestres deberase acreditar a súa orixe legal, de acordo co estipulado na normativa sanitaria, de comercio e conservación da natureza e demais normativa que resulte de aplicación, segundo os casos.
3. Sen prexuízo do indicado nos apartados 1 e 2, para a tenza en cativeiro de exemplares de animais silvestres pertencentes a especies autóctonas, incluídas as declaradas como especies cinxéticas, será preceptiva a autorización expresa da consellería competente en materia de protección animal. Será obrigatoria así mesmo a identificación individual mediante microchip ou anela identificativa destes animais, segundo o procedemento que se estableza regulamentariamente.
4. No caso de tenza de exemplares de animais silvestres pertencentes a especies declaradas como exótica invasoras, serán aplicables os requisitos establecidos na súa normativa reguladora específica.
5. Será de aplicación o recollido nos artigos 22, 23 e 24 desta lei sobre as especies silvestres mantidas en cativeiro que non estean acollidas nun réxime de protección especial, especies cinxéticas, especies declaradas como exóticas invasoras ou aquelas que se determinen regulamentariamente, que contan con normativa específica de aplicación na que se recollen as autoridades competentes responsables da súa protección e custodia.

Artigo 28. *Aves de presa en cativeiro*

1. A tenza de aves de presa en cativeiro requirirá, sen prexuízo das normas nacionais e internacionais que lle sexan aplicables, obter previamente a autorización administrativa outorgada pola Consellería competente en materia de protección animal, cos requisitos e segundo o procedemento que regulamentariamente se estableza.
2. Todos aqueles exemplares de aves de presa que dispoñan da autorización mencionada no apartado anterior deberán estar identificados individualmente con microchip ou anela, sen prexuízo de calquera outro sistema de marcaxe que se poida establecer regulamentariamente, e inscribirse na sección correspondente do REGIAC.

3. A cría en cativeiro de aves de presa só se poderá levar a cabo en establecementos de cría de animais autorizadas conforme ao establecido no artigo 10 desta lei.

TÍTULO IV

Asociacións de protección e defensa dos animais

Artigo 29. Normas xerais

1. Consideraranse asociacións de protección e defensa dos animais as entidades con personalidade xurídica, sen ánimo de lucro e legalmente constituídas que teñan como finalidade principal a defensa e protección dos animais.

2. Estas asociacións inscribíranse no Rexistro Galego de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais, conforme ao procedemento regulamentariamente establecido.

3. As asociacións de protección e defensa dos animais teñen a obriga de denunciar os feitos constitutivos de infracción administrativa segundo o previsto nesta Lei, ante as autoridades públicas competentes. A tal efecto, recoñeceráseles a condición de interesadas no procedemento administrativo sancionador que se substancie.

4. Así mesmo, están obrigadas a comunicar as modificacións producidas nos seus órganos de goberno, estatutos ou datos de contacto e a súa baixa como asociación, de ser o caso

Artigo 30. Entidades colaboradoras

1. As asociacións de protección e defensa dos animais poderán ser declaradas entidades colaboradoras da Xunta de Galicia, conforme ao procedemento que se determine regulamentariamente, cando cumpran cos seguintes requisitos:

- a) Sede social no territorio da Comunidade Autónoma.
- b) Que o seu ámbito de actuación sexa a Comunidade Autónoma de Galicia.
- c) Que participen activamente en programas en materia de protección animal.
- d) Que participen activamente en programas dirixidos a portenciar a adopción nos centros de recollida de animais abandonados autorizados pola autoridade competente.

2. A Consellería competente en materia de protección animal poderá establecer convenios coas entidades colaboradoras para o desenvolvemento de actuacións en relación coa protección e defensa dos animais, e de xeito particular para a execución de campañas de identificación, adopción e esterilización de animais de compañía, así como promoción de campañas de divulgación e educación no coñecemento, protección e defensa animal para a sensibilización da cidadanía.

TÍTULO V

Órganos consultivos

Artigo 31. Comité Consultivo para a Protección Animal

1. Créase o Comité Consultivo para a Protección Animal como órgano de estudo, consulta e asesoramento adscrito á Consellería competente en materia de protección animal.

2. O Comité Consultivo para a Protección Animal levará a cabo as seguintes funcións, sen prexuízo das que se lle poidan encomendar regulamentariamente:

a) Emisión de informes e ditames, así como a realización dos estudos que lle solicite a Consellería competente en materia de protección animal.

b) Promover estudos de planificación e coordinación nesta materia.

3. A súa composición e funcionamento determinarase por vía regulamentaria. Na súa composición deberá garantirse a presenza de todas as Consellerías que gardan relación con esta materia, da Federación Galega de Municipios e Provincias, das asociacións de protección e defensa dos animais, o Consello Galego de Colexios Veterinarios así como das entidades de carácter medioambiental.

TÍTULO VI

Divulgación, educación e formación en materia de protección animal

Artigo 32. Divulgación, educación e formación

1. A Administración autonómica, está obrigada á divulgación dos contidos desta Lei. A tal efecto, promoverá especialmente campañas de promoción sobre a tenza responsable, campañas divulgativas sobre a obriga de identificación animal e a adopción de medidas para evitar a reprodución incontrolada e o abandono dos animais domésticos, así como campañas de fomento das adopcións nos centros de recollida autorizados.

2. A Xunta de Galicia divulgará o contido desta Lei entre os escolares e cidadáns e velará pola inclusión de contidos relacionados coa protección animal nos programas educativos que se desenvolvan no seu ámbito territorial.

Así mesmo promoverá a realización de campañas de formación destinadas ás persoas propietarias e posuidoras de animais, co fin de garantir unha tenza acorde coas súas necesidades etolóxicas e fisiolóxicas e obter unha óptima inserción e convivencia dos animais no medio.

3. As asociacións de protección e defensa dos animais, especialmente as declaradas entidades colaboradoras, colaborarán coas Administracións Públicas na observancia e difusión do establecido na presente Lei.

4. A Consellería competente en materia de protección animal regulará a formación en materia de protección dos animais de compañía, facendo especial fincapé na formación e cualificación dos profesionais que traballen cos animais. Neste sentido, fixará o contido e requisitos dos programas, dos cursos e das entidades que impartan formación nesta materia.

Artigo 33. Asesoramento á Administración local

A Xunta de Galicia prestará asesoramento e colaboración técnica para a axeitada execución polas Administracións Locais das actuacións de divulgación e formación en materia de protección dos animais.

TÍTULO VII

Inspección, control e vixilancia

Artigo 34. Disposicións xerais

1. A inspección, control e vixilancia superior do cumprimento do establecido na presente Lei, así como das súas normas de desenvolvemento, corresponde á Xunta de Galicia, a través da Consellería competente en materia de protección animal, sen prexuízo das competencias específicas en materia de sanidade animal atribuídas á consellería correspondente e ás atribuíbles aos concellos dentro do seu ámbito territorial.
2. Os concellos están obrigados a realizar os labores necesarios de inspección, control e vixilancia do cumprimento do disposto na presente Lei dentro do seu ámbito territorial e segundo a súa normativa reguladora.
3. O servizo de censo, vixilancia e inspección poderá ser obxecto dunha taxa fiscal.
4. Os servizos veterinarios oficiais da administración da Xunta de Galicia serán competentes na comprobación do cumprimento dos requisitos en materia de sanidade e protección animal, saúde pública e medio ambiente establecidos na presente Lei e demais normativa aplicable.

Artigo 35. *Inspeccións*

1. O persoal funcionario debidamente acreditado pola Consellería competente en materia de protección animal ten carácter de axente da autoridade, e os feitos que constaten e formalicen nunha acta gozarán da presunción de veracidade a efectos probatorios. Da devandita acta asinada polo axente da autoridade, entregarase copia á parte interesada.
2. O persoal indicado no punto anterior está facultado para realizar no curso da inspección, exámes, controis, toma de mostras e recollida de información, así como para acceder aos lugares, espazos e instalacións onde se encontren os animais ou se desenvolvan as actividades mencionadas na presente Lei, previa identificación e sen necesidade de aviso previo.
3. Para os efectos da realización das inspeccións que se mencionan no apartado anterior, facilitaráselles aos inspectores oficiais provistos da correspondente credencial, o acceso a todos os establecementos e dependencias relacionadas coas actividades reguladas na presente Lei, así como a información e axudas precisas para o desempeño das súas funcións.

TÍTULO VIII

Potestade sancionadora

CAPÍTULO I

Infraccións administrativas

Artigo 36. *Réxime sancionador*

1. A inobservancia ou vulneración das prescricións contidas na presente Lei, nas normas que a desenvolvan, ou nas ordenanzas e demais normas municipais que se ditén no ámbito da protección animal, constitúe infracción administrativa, e será sancionada segundo o establecido neste Título, sen prexuízo, no seu caso, das responsabilidades civís ou penais que correspondan.

2. Para os efectos da presente Lei, constitúe infracción administrativa toda acción ou omisión contraria ao establecido por ela; en concreto, o incumprimento das obrigas e prohibicións previstas na lei, así como o incumprimento das condicións impostas nas autorizacións administrativas outorgadas ao seu abeiro.

3. Non se sancionarán os feitos que xa fosen sancionados penal ou administrativamente, nos casos nos que se aprecie identidade de suxeito, feito e fundamento.

4. A facultade para a denuncia dos feitos constitutivos das infraccións previstas nesta Lei será pública.

5. As infraccións á presente Lei clasifícanse en leves, graves e moi graves.

Artigo 37. *Responsabilidade administrativa*

1. Serán responsables das infraccións tipificadas na presente Lei as persoas físicas e xurídicas que, por acción ou omisión, realicen as actuacións tipificadas como infracción administrativa na mesma.

2. Cando o cumprimento das obrigas a que se refire esta Lei corresponda a varias persoas conxuntamente, así como cando non sexa posible determinar o grao de participación das distintas persoas físicas ou xurídicas que interviran na comisión da infracción, a responsabilidade será solidaria. Así mesmo, serán responsables subsidiarios das sancións impostas, as persoas xurídicas que cesaran nas súas

actividades, e aquelas persoas que ocuparan cargos de administrador no momento de cometerse a infracción.

3. A responsabilidade administrativa será esixible sen prexuízo da que puidese corresponder no ámbito civil ou penal.

4. Cando se celebraran espectáculos prohibidos, incorrerán en infracción administrativa non só os organizadores dos mesmos, senón tamén as persoas que cederan, por calquera título, terreos, locais ou animais, así como os participantes.

Artigo 38. *Infraccións leves*

Teñen a consideración de infraccións administrativas leves as seguintes:

a) A venda, doazón ou cesión de animais a menores de dezaseis anos ou incapacitados, sen autorización de quen ostente a súa patria postestade, tutela ou custodia.

b) A doazón de animais de compañía como recompensa ou premio, en eventos ou atraccións públicas.

c) A exhibición dos animais en escaparates ou zonas expostas á vía pública ou a modo de reclamo comercial.

d) Non manter aos animais en boas condicións hixiénicosanitarias e/ou non someter aos animais ao recoñecemento veterinario periódico.

e) Mantelos en instalacións inaxeitadas.

f) Non facilitarlles a alimentación e bebida suficiente e axeitada ás súas necesidades, excepto por prescrición veterinaria, agás que o prexuízo para o animal sexa grave ou moi grave.

g) Exercer a venda de animais domésticos fora dos establecementos, feiras e mercados legalmente autorizados.

h) Empregar animais para desempeñar traballos contravindo o establecido no artigo 9.f), utilízalos como reclamo na mendicidade, ou o seu uso en atraccións feriais ou similares.

i) O transporte dos animais en condicións inaxeitadas ou en maleteiros que non estean especialmente adaptados, sempre que os animais non sufran danos evidentes.

- j) A non recollida inmediata dos excrementos evacuados por un animal de compañía na vía pública.
- k) Alimentar aos animais na vía pública sen a correspondente autorización municipal.
- l) Non adoptar as medidas necesarias para evitar a fuxida dos animais de compañía, a entrada en recintos ou lugares non autorizados ou as molestias aos cidadáns.
- m) Manter no mesmo domicilio máis de cinco animais de compañía sen a comunicación previa establecida no punto 2 do artigo 21
- n) Non manter actualizados os datos comunicados aos Rexistros obrigatorios previstos nesta lei.
- ñ) Calquera outra actuación que vulnere o disposto nesta Lei e que non estea tipificada como infracción grave ou moi grave.

Artigo 39. *Infraccións graves*

Teñen a consideración de infraccións administrativas graves as seguintes:

- a) O maltrato aos animais que lles cause dor, sufrimento ou lesións non invalidantes.
- b) Non proporcionar aos animais os tratamentos necesarios para evitar o seu sufrimento.
- c) A non identificación dos animais nos supostos previstos nesta lei.
- d) O emprego de colares ou métodos de suxeición que lles causen danos ou dor
- e) Levar animais atados a vehículos a motor en marcha.
- f) Non adoptar as medidas necesarias para evitar a reprodución incontrolada dos animais.
- g) A mutilación dos animais sen prescrición e control veterinario.
- h) O abandono dos animais de compañía.
- i) A venda reiterada de animais domésticos fóra dos establecementos, feiras e mercados legalmente autorizados.

- j) A venda de animais silvestres mantidos en cativeiro fóra dos establecementos autorizados.
- k) O incumprimento das obrigas establecidas para os establecementos, transporte, concursos, exposicións e espectáculos con animais de compañía, agás o establecido como infracción moi grave no artigo 40.c) seguinte.
- l) A utilización dos animais en traballos que os inmovilicen causándolles dor.
- ll) A venda de animais enfermos ou con taras, agás que se trate dun vicio oculto descoñecido polo vendedor.
- m) A cría ou comercialización de animais sen cumprir cos requisitos correspondentes ou fóra dos lugares autorizados.
- n) A recollida de animais extraviados ou abandonados sen a correspondente autorización e/ou a súa cesión en adopción sen cumprir os requisitos establecidos nesta lei.
- ñ) O incumprimento polos Concellos das súas obrigas en materia de recollida dos animais extraviados ou abandonados.
- o) Ter un establecemento dos previstos no artigo 10 desta lei sen posuír as autorizacións administrativas correspondentes.
- p) O incumprimento de calquera outra condición imposta nas autorizacións administrativas que non se califique como leve ou moi grave.
- q) A posesión dos animais de compañía que non estean inscritos nos censos e Rexistros correspondentes, así como non manter actualizados os datos nestes censos ou Rexistros.
- r) Non ter subscrito o correspondente seguro de responsabilidade civil nos casos en que, legal ou regulamentariamente, proceda.
- s) A negativa ou resistencia a subministrar datos ou facilitar a información requirida polas autoridades competentes, ou os seus axentes, en orden ao cumprimento das funcións establecidas nesta Lei, así como a subministración intencionada de información inexacta ou de documentación falsa.
- t) A comisión de máis dunha infracción administrativa leve cando así fose declarada por resolución firme, no prazo dun ano dende que esta adquirise firmeza.

Artigo 40. *Infraccións moi graves*

Teñen a consideración de infraccións moi graves as seguintes:

- a) O maltrato aos animais que lles cause a morte ou lles provoque lesións ou danos irreversibles.
- b) A manipulación da identificación dos animais.
- c) A organización e celebración de espectáculos, pelexas ou outras actividades con animais que impliquen crueldade ou maltrato ou poidan ocasionarlles sufrimentos.
- d) A venda de animais con enfermidade infectocontaxiosa coñecida.
- e) A esterilización e intervención cirúrxica de animais non efectuadas por un profesional veterinario.
- f) A subministración de estimulantes non autorizados ou substancias que poidan atentar contra a súa saúde, agás prescrición veterinaria.
- g) A contravención da orde de inmovilización dos animais acordada polas autoridades competentes.
- h) A obstaculización do exercicio das medidas provisionais ou cautelares.
- i) Educar aos animais de forma agresiva ou violenta ou preparalos para a participación en pelexas.
- j) Non tomar as medidas necesarias para evitar que os animais causen danos á saúde pública ou animal ou á seguridade pública.
- k) Disparar aos animais, agás nos supostos contemplados no artigo 15 desta Lei.
- l) A eutanasia dos animais por métodos ou en condicións non autorizadas
- ll) A utilización de animais de especies silvestres nos circos.
- m) A comisión de máis dunha infracción administrativa grave das recollidas nesta norma cando así fose declarada por resolución firme, no prazo dun ano dende que esta adquirise firmeza.

Sancións e medidas provisionais

Artigo 41. Sancións pecuniarias

1. As infraccións administrativas tipificadas no capítulo anterior serán sancionadas

coas multas seguintes:

- a) As infraccións leves, apercibimento ou sanción económica de 100 a 500 euros.
- b) As graves, de 501 a 5.000 euros.
- c) As moi graves, de 5.001 a 30.000 euros.

2. A sanción da multa a impoñer poderá ser incrementada na contía do beneficio obtido coa realización da conducta tipificada como infracción administrativa.

3. Os ingresos procedentes das sancións impostas polos órganos competentes da Administración Xeral da Comunidade Autónoma de Galicia polas infraccións da presente lei deberán destinarse a actuacións que teñen por obxecto o fomento da protección dos animais.

4. A corrección da situación creada pola comisión dunha infracción grave ou moi grave efectuada en calquera momento anterior á finalización do procedemento administrativo sancionador determinará a aplicación da sanción en grado medio correspondente á infracción inmediatamente inferior.

Artigo 42. *Sancións accesorias*

O órgano competente para resolver poderá impoñer, ademais das multas indicadas no artigo anterior, as sancións accesorias seguintes:

1. O comiso dos animais, para as infraccións graves e moi graves.
2. O peche dos establecementos regulados nesta Lei por un período de entre un a cinco anos para as infraccións graves e de cinco ata dez anos ou o peche definitivo para a infracción moi graves.
3. A prohibición temporal do exercicio das actividades reguladas por esta Lei por un período de entre un e cinco anos para as infraccións graves e de cinco a dez anos ou a prohibición definitiva, para as infraccións moi graves.

4. Inhabilitación para a tenza ou propiedade de animais por un período de entre un e cinco anos para as infraccións graves e moi graves.
5. No caso de asociacións ou calquera outra entidade non lucrativa, poderá suspenderse o exercicio das súas actividades por un periodo de entre un e cinco anos para as infraccións graves e de cinco ata dez anos, ou definitivamente, para as infraccións moi graves.
6. Retirada e/ou non concesión de subvencións ou axudas en materia de protección animal por un período de entre cinco e dez anos para as infraccións graves e de cinco ata dez anos, ou definitivamente, para as infraccións moi graves.
7. Retirada do recoñecemento de entidade ou veterinario colaborador.
8. A baixa no Rexistro ou censo correspondente.
- 9.-A retirada das licenzas, acreditacións ou autorizacións outorgadas ao abeiro desta Lei.

Artigo 43. *Graduación das sancións*

1. A imposición das sancións previstas na presente Lei graduarase segundo os seguintes criterios:
 - a) A trascendencia social ou sanitaria e o prexuízo causado pola infracción.
 - b) O ánimo de lucro e contía do beneficio económico obtido na comisión da infracción.
 - c) O ensañamento ou grao de crueldade na comisión da infracción.
 - d) A reiteración na comisión de infraccións. Se concorre a reiteración, a sanción pecuniaria a impoñer incrementarase nun 50% da súa contía. Se concorre máis dunha vez, o importe a incrementar será do 100%.
 - e) A intencionalidade.
 - f) A realización de actos para ocultar o seu descubrimento.
 - g) A agrupación e organización para a comisión da infracción.
 - h) O número de animais afectados.
 - i) Calquera outra que poida incidir no grao de reprochabilidade da infracción.

2. As infraccións administrativas cometidas por persoas que, polo seu cargo ou función, están obrigadas a facer cumprir aos demais os preceptos desta Lei serán sancionados, sen prexuízo das demais responsabilidades que poidan concorrer, coa contía máxima da escala correspondente á infracción cometida.

3. No suposto de que uns mesmos feitos sexan constitutivos de dous ou mais infraccións administrativas das previstas nesta Lei, imponse a sanción correspondente á infracción de maior gravidade, que se graduará atendendo á cualificación e ao número de infraccións concurrentes.

4. As sancións que se impoñan aos distintos responsables dunha mesma infracción terán entre sí carácter independente. Cando non sexa posible determinar o grao de participación das distintas persoas que intervisen na comisión dunha infracción, ou cando a obriga do cumprimento do previsto nas correspondentes disposicións corresponda a varias persoas, a responsabilidade será solidaria.

Artigo 44. *Medidas provisionais*

1. Previamente á incoación dun procedemento administrativo sancionador ou ben durante a súa tramitación, o órgano competente poderá acordar motivadamente as medidas provisionais que estime necesarias para asegurar a eficacia da resolución que poidese recaer.

2. As medidas provisionais poderán consistir en:

a) O comiso ou retirada dos animais obxecto de protección, sempre que existan indicios de infracción das disposicións da presente Lei que así o aconsellen.

b) A clausura ou peche de establecementos, instalacións ou servizos que non contén coas preceptivas autorizacións ou rexistros, ou a suspensión do seu funcionamento ata que non sexan subsanados os defectos observados ou se cumpran os requisitos esixidos polas razóns de protección e benestar animal.

c) A suspensión de licenzas e autorizacións.

d) A confiscación dos elementos e efectos empregados para a comisión da presunta infracción.

3. As medidas provisionais adoptaranse tendo en conta o principio de proporcionalidade e os obxectivos que se pretenden garantir coa súa adopción.
4. As medidas adoptadas con anterioridade ao inicio do procedemento deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas no acordo de inicio do procedemento sancionador, que se ditará dentro dos quince días seguintes á adopción das medidas provisionais. Estas medidas quedarán sen efecto se non se inicia o procedemento no devandito prazo ou se o acordo de iniciación non contén un pronunciamento expreso sobre as mesmas.
5. As medidas provisionais manteranse mentres persistan as causas que motivaron a súa adopción.
6. Se o depósito prolongado dos animais procedentes de retiradas cautelares puidese ser perigoso para a súa supervivencia ou comportarlles sufrimentos innecesarios, a Consellería ou Concello competente poderá decidir sobre o destino do animal antes da resolución do correspondente procedemento sancionador.

Artigo 45. Reparación dos gastos, danos e perdas

As sancións que se poidan impoñer ao infractor son compatibles coa esixencia de reposición da situación alterada ao seu estado orixinario, así como coa indemnización polos danos e perdas causados que se determine na resolución sancionadora. Neste sentido, o infractor deberá aboar a totalidade dos gastos derivados da comisión da infracción e, en especial, os xerados pola recollida, mantemento e tratamentos sanitarios dos animais.

CAPÍTULO III

Procedemento sancionador

Artigo 46. Competencia sancionadora

1. O procedemento sancionador previsto na presente Lei tramitarase de conformidade coa lexislación de procedemento administrativo común das Administracións Públicas.
2. Corresponde aos Concellos a incoación e tramitación dos procedementos incoados pola comisión de infraccións tipificadas como leves nas letras c), h), j) e k) do artigo 38 desta lei.

3. Correspóndelle á Consellería competente en materia de protección animal a incoación e tramitación dos expedientes sancionadores do resto de infraccións cualificadas leves e polas infraccións cualificadas como graves e moi graves, así como a incoación, tramitación e resolución dos expedientes sancionadores nos que o presunto infractor sexa un Concello, con independencia da súa cualificación. A incoación e instrucción destes expedientes sancionadores correspóndelle aos órganos territoriais da Consellería competente en materia de protección animal.

4. A imposición das sancións previstas neste Título corresponderá:

a) Ao/a Alcalde/sa do Concello, nos procedementos incoados pola comisión de infraccións leves tipificadas nas letras c), h), j) e k) do artigo 38 desta lei e aos titulares dos órganos territoriais da consellería competente en materia de protección animal nos demais supostos de infraccións leves.

b) Á persoa titular da Dirección Xeral correspondente da Consellería competente en materia de protección animal, nos procedementos incoados pola comisión de infraccións administrativas cualificadas como graves; así como para todas as infraccións leves e graves cometidas polos Concellos.

c) Ao/a Conselleiro/a competente en materia de protección animal, nos procedementos incoados pola comisión de infraccións cualificadas como moi graves.

Artigo 47. Prescrición das infraccións e sancións

1. As infraccións administrativas leves prescribirán no prazo dun ano, dous anos as graves e tres as moi graves, contados dende o día no que a infracción se tivese cometido.

2. As sancións administrativas impostas por infraccións leves prescribirán aos dous anos, por infraccións graves aos tres anos e por infraccións moi graves aos catro anos, contados dende o día seguinte a aquél no que adquira firmeza a resolución pola que se impuxo a sanción.

Artigo 48. Caducidade do procedemento sancionador

1. Nos procedementos sancionadores instruídos en aplicación desta Lei, deberá dictarse e notificarse a oportuna resolución no prazo máximo dun ano, contado a partir do momento en que se acordou a súa iniciación.

2. A falta de notificación da resolución ao interesado no devandito prazo determinará a caducidade do procedemento, agás nos supostos en que o procedemento se paralizase por causas imputables aos interesados ou pola tramitación polos mesmos feitos dun proceso xudicial penal, o que interromperá o cómputo do prazo para resolver e notificar a resolución.

Artigo 49. *Publicidade das sancións*

1. O órgano competetente para resolver o procedemento sancionador poderá acordar por razón de exemplaridade que se dea publicidade ás sancións impostas pola comisión de infraccións graves ou moi graves, sempre que concorra algunha das circunstancias previstas no artigo 43.1 da presente Lei e, unha vez que as devanditas sancións adquiren firmeza.

2. A publicidade das sancións efectuarase nos medios que se estimen oportunos, facéndose indicación expresa na publicación das persoas físicas ou xurídicas responsables e das infraccións cometidas.

DISPOSICIÓN ADICIONAIS

Disposición adicional primeira. Efecto desestimatorio do silencio

1. A resolución expresa dos procedementos administrativos relativos á solicitude de outorgamento das autorizacións dos establecementos do artigo 10 desta lei, deberá ser notificada no prazo máximo de seis meses a partir do día seguinte á presentación da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa tramitación.

2. Nos procedementos administrativos relativos ás solicitudes de outorgamento das autorizacións que a continuación se indican, vencido o prazo establecido sen terse notificado resolución expresa, os interesados poden entender desestimadas as súas solicitudes por silencio administrativo:

-As solicitudes de autorización dos establecementos do artigo 10 desta Lei.

- As solicitudes para a declaración como entidade colaboradora da Administración das asociacións de protección e defensa dos animais.

Disposición adicional segunda. *Cans de asistencia*

Os cans de asistencia rexéranse pola presente Lei, no non previsto pola súa normativa específica.

Disposición adicional terceira. *Rexistros*

1. O Rexistro de Establecementos de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade de Galicia creado mediante o artigo 33 do Decreto 153/1998, do 2 de abril, polo que se aproba o Regulamento que desenvolve a Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade, pasará a denominarse Rexistro Galego de Núcleos Zoolóxicos (REGANUZ), continuando coa mesma organización, funcionamento e actividade que tiña ata a entrada en vigor desta Lei, sen prexuízo do que se determine no desenvolvemento regulamentario da presente lei.

2. O Rexistro Xeral de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade, creado mediante o artigo 16 do Decreto 153/1998, do 2 de abril, polo que se aproba o Regulamento que desenvolve a Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade pasará a denominarse Rexistro Galego de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais de Compañía, continuando coa mesma organización, funcionamento e actividade que tiña ata a entrada en vigor desta Lei, sen prexuízo dun desenvolvemento regulamentario posterior

Disposición adicional cuarta. *Consello Galego de Protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade*

En tanto en canto non se publique o desenvolvemento regulamentario do Comité Consultivo para a Protección Animal, creado polo artigo 31 da presente lei, o *Consello Galego de Protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade* creado mediante o Decreto 153/1998, do 2 de abril, polo que se aproba o Regulamento que desenvolve a Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade, continuará funcionando coa mesma organización, funcionamento e actividades asignadas no citado Decreto.

Disposición adicional quinta. *Actualización do importe de multas pecuniarias*

Autorízase á Xunta de Galicia a modificar, anualmente, o importe das sancións establecidas no artigo 41 desta lei conforme á variación anual do IPC ou índice que o substitúa.

Disposición adicional sexta. *Expedientes administrativos sancionadores en materia de animais potencialmente perigosos e parques zoolóxicos*

1. As infraccións administrativas en materia de animais potencialmente perigosos sancionaranse de conformidade coa Lei 50/1999, de 23 de decembro, coa excepción das infraccións de identificación destes animais, que se sancionarán de acordo coa presente lei

2. As infraccións administrativas en materia de parques zoolóxicos sancionaranse de conformidade coa lei 31/2003, do 27 de outubro, de conservación da fauna silvestre nos parques zoolóxicos.

DISPOSICIÓN TRANSITORIAS

Disposición transitoria primeira. *Establecementos de animais de compañía*

Os establecementos de animais de compañía obxecto de regulación deberán adaptarse aos requisitos previstos nesta lei no prazo máximo dun ano a partires da súa entrada en vigor.

Disposición transitoria segunda. *Procedementos administrativos en tramitación*

Un. Os expedientes sancionadores que se encontren en tramitación á entrada en vigor desta Lei someteranse ás normas da lexislación baixo a cal iniciaron a súa tramitación, agás que a normativa presente lles resulte máis favorable.

Dous. O resto de procedementos administrativos en tramitación á entrada en vigor da presente lei tramitarnase pola normativa vixente baixo a que iniciaron a súa tramitación.

DISPOSICIÓN DERROGATORIA ÚNICA

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa*

Queda derogada a Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro, e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ou contradigan o disposto nesta lei.

DISPOSICIÓNS DERRADEIRAS

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento da Lei*

No prazo máximo de 12 meses a partir da entrada en vigor da presente Lei, o Consello de Goberno da Xunta de Galicia regulará as materias pendentes de desenvolvemento precisas para a plena efectividade desta Lei, sen prexuízo do desenvolvemento normativo que lles corresponda aos Concellos no ámbito das súas competencias.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor*

A presente Lei entrará en vigor aos tres meses da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.